

Mese a dohányról

Egyszer egy szegény ember kint üldögélt a kapuban. Amint ott gondolkozik, arra megy az ördög, odaad neki egy dohánymagot.

Azt mondja:

- Ezt a magot vedd el, szegény ember! Majd ha kikél, idejövök, megkérdezem a nevét, s ha addig ki nem találod, elviszlek magammal a pokolba.

Nem tudta a szegény ember, mit csináljon: elvesse-e, ne-e a magot. Ha elveti, az is baj - ha nem veti, az is baj. Így is, úgy is elviszi az ördög.

Hát mégis csak elvetette a magot. Ki is kelt a földből egy szép növény, de a nevét nem tudta kitalálni, mert soha olyat nem látott. Mások sem tudták megmondani, mert az volt a világon az első dohány.

- Jön az ördög, s kérdi a szegény embert:

- No, szegény ember, tudod-e a nevét ennek a növénynek?

- Nem tudom, lelkem, ördögöm. Kegyelmezz árva fejemnek, majd később kitalálom!

- Jól van - mondja az ördög -, most az egyszer megkegyelmezek, de ha másodszor eljövök, megmondod a nevét, mert különben nincs több kegyelem.

Elmegy az ördög, s a szegény ember nem találta helyét nagy bánatában, olyan szomorú volt, mint a háromnapos esős idő.

- Hát kend ugyan miért búsul? - kérdi a felesége.

- Ó, hagyd el, feleség, ne is kérdezd, úgy sem tudsz segíteni az én bajomon.

- Hátha mégis segíthetek - mondja az asszony.

Addig s addig faggatta az urát, amíg el nem mondta a baját.

- No, lássa-e kend - mondta az asszony -, ezért ugyan kár búsulni, majd segíték én kenden! Hordjon csak jó csomó sarat az udvarra, a többit bízva reám.

A szegény ember jó nagy sarat csinált az udvaron, az asszony meg belefeküdt, jól meghengergőzött benne, hogy csupa sár volt tetőtől talpig. Mikor bement a szobába, kihalította a dunnát, belebújta, ami toll volt benne, az mind ráragadott. Mikor kibújta a dunnából, olyan volt, mint egy szörnyeteg.

Kimegy az asszony a szobából, hát éppen akkor fordul be az ajtón az ördög.

Az asszonynak sem kellett több, szalad egyenesen a dohánypalántának.

Látja ezt az ördög, megijed, hogy ez a szörnyeteg még eltapossa a dohánypalántát, odakiált a szegény embernek:

- Hé, atyafi, hé! Hajtsd el onnét azt a szörnyeteget, mert mindjárt eltapossa a dohánypalántát!

De bezzeg megörült a szegény ember, mert már tudta a nevét annak a növénynek.

Az ördög erősen elszégyellte magát, s elkullogott. Most már ismeri mindenki a dohányt: szegény ember - gazdag ember. Elterjedt az egész világon, nemhiába kapták az ördögtől az első magot.